

РЕШЕНИЕ

№ 5327

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 130-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИР Б. МИРОВ

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СТАНИМИР Б. МИРОВ Административно наказателно дело № 20231110208075 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. Н. И. срещу Наказателно постановление № 22-4332-006569/18.04.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание [чл. 178, ал. 1, т.2, пр. 2 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за нарушение на [чл. 146, ал.1 от ЗДвП](#).

Жалбоподател сочи, че издаденото НП е неправилно и незаконосъобразно, постановено в при съществени процесуални нарушения. Моли да се отмени обжалваното НП.

Жалбоподател е редовно уведомен, не се явява, не сочи уважителни причини за отсъствието си, изпраща процесуален представител-адв. СТ.. Моли да се отмени обжалваното НП по съображения изложени в жалбата.

Въззиваема страна не изпраща представител в съдебно заседание, не взема становище по наведените възражения в жалбата и по същество на делото. В съдебно заседание въззиваемата страна не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#) срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване. Разгледана по същество се явява основателна, поради следните съображения:

От фактическа страна съдът установи следното:

На 02.03.2023 г. жалбоподателят е управлявал автобус Мерцедес с рег. №***** собственост на Т.Т. ЕООД, с посока на движение от гр.София към гр.Перник. В района на КПП Владая същият бил спрян за проверка, в хода на която е съставен АУАН за това че жалбоподателят е извършил нарушение „монтирани неподвижно закрепени към пода /19+1/, с което превишава с 10 седящи места повече от отразените в СРМ“. Нарушението е квалифицирано по чл.146, ал.1 ЗДвП.

За извършеното нарушение било издадено и обжалваното НП, с което на основание [чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#) му била наложена глоба в размер на 2000 лв. за нарушение по същата норма.

Описаната фактическа обстановка се установява от презумптивната сила на АУАН. Доколкото не се оспорва наличието на изменение на конструкцията на МПС и другите горепосочени факти, съдът отчета презумптивната сила на АУА. Обстановката се допълва от показанията на разпитан свидетел Р. / допуснат по искане на процесуален представител на жалбоподател/ и писмените доказателства – справка за регистрация на МПС, заповед и справка нарушител/водач.

Относно приложението на процесуалните правила:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП не са спазени изискванията, визириани в разпоредбите на [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#). На първо място неправилно е описано извършеното нарушение и неправилно е квалифицирано същото. Наказателното постановление и АУАН са издадени от компетентен орган в кръга на тяхната компетентност. Спазени са сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#).

Описаното в НП нарушение на [чл. 146, ал. 1 от ЗДвП](#), гласи, че изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), се извършват при условия и по ред, определен с наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Тъй като текста на тази норма е бланкетен, то същото следва да се запълни с посочване на релевантния поднормативен акт, а именно НАРЕДБА № Н-3 от 18.02.2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите - членки на Европейския съюз, или друга държава - страна по [Споразумението за Европейското икономическо пространство](#), което не е сторено. По този начин, тъй като има съществено допълване на фактите съдът е изправен пред невъзможността да преквалифицира нарушението като вместо да сочи санкционната норма да посочи релевантната норма съдържаща правилото за поведение и въвеждаща задължението за лицето, което изменя конструкция да я обяви по надлежния ред.

Легална дефиниция на понятието "изменение в конструкцията" е дадено в [чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 18.02.2013 г.](#), съгласно която :всяка процедура по промяна в техническите данни на ППС, посочени в свидетелството му за регистрация или в конструктивни или

технически характеристики на МПС, които са заложили от производителя по време на неговото производство или които са били одобрени по реда на наредбата; добавянето на системи, компоненти, отделни технически възли и оборудване.

Не се установява от описанието на изменението на конструкцията, така посочено в съставен АУАН в какво точно се е изразявало същото. От разпит на допуснат свидетел се установява, че той е управителя на фирмата собствени на въпросното МПС, видно от които се установява, че той е лицето което е монтирало седалките които били в повече, като в последствие е преминат необходимия техно тест. Свидетеля сочи, че жалбоподател е бил в качеството му на водач, като инцидентна проява. От справката за регистрация не може да се направи извод как е изменена конструкцията на МПС, а именно дали са изрязани някакви части или са добавяни други и коя конструкционна част е изменена. Това не може да се извлече и по тълкувателен път от посоченото в НП – без да спазва установения ред изменя конструкцията на МПС или комплектува с основни агрегати МПС от различни модели или изменя конструкцията на МПС.

Следва да се отбележи, че липсата на изложение в АУАН и НП на факти, които представляват съставомерни белези не може да бъде санирано от съда на етап съдебно следствие чрез събиране на доказателства. АУАН очертава нарушението, с неговите съставомерни признаци от обективна и субективна страна, както и фактите, сочещи на връзката между инкриминираното деяние и лицето, сочено като нарушител. В този смисъл посочването на всички съставомерни признаци на вмененото нарушение в АУАН, съответно в НП се явява същностен елемент от правото на защита на нарушителя. Гарантирането на правото на защита на нарушителя изисква същия да бъде запознат с фактическите рамки на нарушението още в началото на административно-наказателното производство, т. е към момента на съставяне на АУАН. Очертаването на тези фактически рамки на по-късен етап на етапа на събиране на доказателства в хода на започнало съдебно следствие не санира пропуска тези обстоятелства да бъдат предявени на нарушителя с АУАН, доколкото наказаното лице се поставя в положение да разбира за кои факти се наказва, след като наказанието вече е наложено.

Административно наказателната отговорност на лицето, сочено като нарушител може да бъде ангажирана, само ако обстоятелствата посочени в АУАН се докажат в хода на съдебното следствие и могат да се субсумират под състава на определено нарушение. От сочения принцип следва, че отговорността на нарушителя не може да бъде ангажирана въз основа на обстоятелства, които са разкрити в хода на съдебното следствие, но които не са посочени в АУАН, защото те не са надлежно предявени на нарушителя и респективно са извън предмета на доказване

На следващо място не е посочен по кой установен ред е следвало да се извърши изменението на конструкцията, като в настоящия случай е достатъчно да се посочи само поднормативния акт, който урежда процедурата по одобряване на изменението.

Административнонаказателния орган се е задоволил единствено в посочването на наличието на такъв ред, без да конкретизира, което е съществено нарушение на правото на защита на

нарушителя.

Съдът може да упражни правомощие да преквалифицира нарушението само, ако е приложена неправилна материална норма, но не и ако изобщо липсва такава, в който случай е налице съществено процесуално нарушение. Налице е липса на норма, ако сочената в наказателното постановление е бланкетна и бланкета не е запълнен. Поради тази причина съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, като деянието не само е описано неправилно, а е и неправилно квалифицирано, като това не може да се направи за пръв път от настоящата въззивна инстанция.

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че неправилно е ангажирали административнонаказателната отговорност на водача на МПС, дори и по посочената от АНО санкционна норма, а именно [чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#).

Видно от текста на същата субект на нарушението е лицето, което, без да спазва установения ред, комплектува с основни агрегати от различни модели или изменя конструкцията на моторно превозно средство – за това няма дори въведени твърдения да е бил водачът/жалбоподател в настоящето производство/. Както беше посочено изменение на конструкцията е всяка процедура по промяна в техническите данни на ППС, посочени в свидетелството му за регистрация или в конструктивни или технически характеристики на ППС, а такава процедура се започва по реда на [чл. 27 и сл от Наредба № Н-3 от 18.02.2013 г.](#), от собственика на ППС или упълномощен негов представител, който подава заявление до техническа служба по чл. 26, ал. 1 за проверка на възможността за изменение в конструкцията на ППС. Качеството на жалбоподателя – водач на МПС, не е от категорията лица, на които е вменено да изменят конструкцията на МПС по определен ред, за да може да бъде субект на това нарушение. В подкрепа на горното се явяват и показанията на св.Р., които съдът кредитира като последователни и вътрешно непротиворечиви, кореспондиращи с приложените по делото СРМПС.

От доказателствата по делото не може да се извлече и субективния елемент на отговорността, а именно, че водачът е знаел, че конструкцията е променена не по установения ред, тъй като не му е вменено задължение да съобразява изменението на конструкцията с определен ред. Поради тези съображения, съдът намира издаденото наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно в обжалваната част, поради което същото подлежи на отмяна.

На основание [чл. 63д от ЗАНН](#) вр. с [чл. 143, ал. 1 от АПК](#) право на разноски възниква за жалбоподателя, като същият доказва направени такива в размер на 300 лв. по договор за правна защита и съдействие от 29.09.2023 г., като същите са определени под минималния размер на адвокатските възнаграждения от Наредбата, поради което разноските следва да бъдат присъдени в пълен размер.

По изложените съображения и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-006569/18.04.2023г., издадено от Началник сектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на жалбоподател И. Н. И. , на основание [чл. 178, ал. 1, т.2, пр. 2 от ЗДвП](#) е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, за нарушение на [чл. 146, ал.1от ЗДвП](#) .

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподател И. Н. И. ЕГН *****, сумата от 300 лв., представляващи разноски по производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____